

Arrest

nr. 167 536 van 13 mei 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat G. VAN DE VELDE en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 3 november 1971 in de Tobji wijk te Bagdad geboren. U bent een soenniet van Arabische origine. U behoort tot de Naimee stam, afkomstig uit Bagdad.

U woonde sinds uw geboorte in de Tobji of El-Salam wijk te Bagdad. In 1997 opende u een winkel in de wijk El-Kadhemiya, waar u in allerlei soorten vogels handelde. In 1999 verhuisde uw familie kort naar het district Abu Sheer, maar zelf bleef u in die periode in de Tobji wijk waar u in een café woonde. Na de dood van uw vader in 1999 kwam uw familie terug naar de Tobji wijk. In 2006, tijdens het sektarisch geweld, werd een café, waar u zich toen bevond, door Jaesh El Mahdi aangevallen. In november 2006 bent u naar Beirut gegaan omdat uw winkel in El-Kadhemiya vernield raakte tijdens het geweld, omdat de situatie heel slecht was en omdat u afgeperst werd door Jaesh El Mahdi omdat u soenniet was. U

bent naar Irak teruggekeerd in 2008 naar aanleiding van de ziekte van uw moeder. De situatie in de El-Kadhemiya wijk was op dat moment volgens u verbeterd.

U opende een nieuwe vogelwinkel tegenover uw oude winkel in El-Kadhemiya. Tijdens de ramadan, maand zeven of maand acht, van 2014 voerde Daesh een grote aanval uit op de jeugdgevangenis in El-Tobji, de wijk waar u woonde. U was op dat moment in een café dat door de ontploffingen zwaar werd beschadigd. Ook uw auto die in de buurt stond werd zwaar beschadigd.

In oktober 2014 vonden er op een vrijdag aanslagen plaats in El-Kadhemiya. De aanslagen vonden plaats vlakbij uw winkel. Volgens u ging het om twee bomauto's die geparkeerd stonden in een garage 15m achter uw winkel. Er vielen daarbij verschillende doden. U weet niet door wie die aanslagen gepleegd werden of wie het precieze doelwit was. Na de aanslagen in El-Kadhemiya werd u taxichauffeur. Gedurende 5 à 6 maanden was u actief als taxichauffeur in wijken/districten zoals Tobji, Al Iskan, Ali Saleh en El Mansour. In juni 2015 besliste u om Irak te verlaten.

U bent legaal vertrokken uit Irak op 20 juni 2015 met het vliegtuig van Bagdad naar Turkije en u heeft verder clandestien gereisd tot u in België aangekomen bent op 26 juli 2015, waar u op de volgende dag, 27 juli 2015, een asielaanvraag heeft ingediend.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende originele documenten voor: identiteitskaart dd. 12/06/2008 en rijbewijs dd. 26/06/2014.

B. Motivering

U vreest dat u bij terugkeer naar Irak gedood zal worden: doorheen uw verklaringen verwijst u naar incidenten in 2006 (toen uw winkel tijdens het sektarisch geweld vernield raakte en u door Jaesh el Mehdi afgeperst en geslagen werd), naar twee aanslagen in 2014 waarbij u in de buurt aanwezig was (één aan de jeugdgevangenis van El Tobji en één aan uw winkel in El Kadhemiya), en naar de algemene veiligheidssituatie in Bagdad. Het Commissariaatgeneraal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Als eerste reden voor uw vertrek uit Irak haalt u het feit aan dat uw winkel in 2006 werd verbrand tijdens het sektarisch geweld en dat u toen door Jaesh El Mehdi werd afgeperst omdat u soeniet bent. U deelde ook in de klappen toen Jaesh El Mehdi een café binnenviel waar u op dat moment aanwezig was (CGVS p. 9, p. 17). Omwille van die redenen besloot u in november 2006 om Irak te verlaten en naar Beiroet te gaan. Een eventuele vrees die gekoppeld zou zijn aan de hierboven beschreven incidenten wordt echter volledig onderuit gehaald wanneer blijkt dat u twee jaar later, in 2008, naar aanleiding van de ziekte van uw moeder, terugkeert naar Irak. Na het overlijden van uw moeder in 2009 opende u bovendien een nieuwe vogelwinkel vlak tegenover uw oude winkel in El Kadhemiya, terwijl iedereen in die buurt volgens u toch wist dat u soeniet was (CGVS p. 18) – de daaropvolgende jaren beleefde u daar zonder enige problemen. Uw terugkeer naar Irak en het feit dat u zich een jaar later hervestigde in El Kadhemiya waar u een nieuwe winkel opende vlakbij uw oude winkel, wijst op een gedrag dat helemaal niet in overeenstemming is met een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan deze vrees voor vervolging niet als gegrond beschouwd worden.

Ten tweede haalt u de aanslagen uit 2014 aan op de jeugdgevangenis van El Tobji en in uw winkelstraat in El Kadhemiya als bijkomende, meer recente redenen voor uw vertrek uit Irak. U slaagt er echter niet in om aan te tonen dat u hierbij persoonlijk gevisieerd werd.

Zo blijkt uit uw verklaringen dat u slechts toevallig in de buurt van de aanslag op de jeugdgevangenis in El Tobji aanwezig was (daarbij raakte uw auto wel beschadigd), en als u gevraagd wordt naar het motief van deze, heeft u het over het bevrijden van hooggeplaatste Daesh-leden uit de jeugdgevangenis (CGVS, p. 5, 19, 21). Dit toont allerm minst aan dat u persoonlijk het doelwit vormde van deze aanslag. Verder bestaat er ook heel wat onduidelijkheid wat betreft uw situering in de tijd van deze gebeurtenis. Volgens u vond dit incident plaats tijdens de ramadan, maand 7 of 8, van 2014 (CGVS, p. 5, 21). Uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt blijkt echter dat deze aanslag plaatsvond in januari 2014. Wanneer u gevraagd wordt naar dit incident in januari 2014, blijkt u hierover vreemdgenoeg zelfs niets te weten (CGVS, p. 22). De anomalieën inzake uw tijdsaanwijzing van deze aanslag worden bovendien verder bevestigd door de verwarring die er heerst omtrent de periode waarin u taxichauffeur bent geworden. Zo zou u naar eigen zeggen taxichauffeur geworden zijn na de aanslag in uw winkelstraat in Khadimiya, die u zelf situeert in oktober 2014 (zie onder) – deze tijdsaanwijzing is alvast niet in overeenstemming met uw situering van de aanslag in Tobji in maand 7 of 8 in 2014. Verder legt u ook uiterst verwarrende verklaringen af op de eenvoudige vraag wanneer u taxichauffeur bent geworden: u vermeldt zowel '2010', '2012', '2013-2014', 'begin 2014' als 'na de aanslag in El Kadhemiya in oktober 2014' (CGVS, p. 9, 16, 19, 20). Deze incoherente antwoorden wijzen erop dat u bijzonder veel moeite heeft met het correct situeren in de tijd van de aanslagen, wat niet ernstig te noemen is; immers, indien u persoonlijk gevisieerd zou zijn bij de aanslagen, kan er van u toch redelijkerwijs verwacht worden dat u de door u aangehaalde incidenten beter in de tijd kan situeren en

chronologisch correcte verklaringen aflegt over wanneer de aanslag in Khadimiya plaatsvond (waarna u aan de slag ging als taxichauffeur) en de aanslag in Tobji (waarbij uw taxiwagen beschadigd raakte).

Wat betreft de aanslag met de bomauto's in de straat van uw winkel in El Kadhemiya die u situeert in de tiende maand van 2014, slaagt u er wederom niet in om aan te tonen dat u hierbij persoonlijk geïdoleerd werd. Opnieuw kan gewezen worden op uw moeite met een coherente situering in de tijd van dit incident, meer bepaald het begin van uw carrière als taxichauffeur die u meteen na deze aanslag zou begonnen zijn (zie supra). Ook wie achter de aanslag zat, weet u niet te zeggen. U kan eveneens niet aantonen dat u hierbij een specifiek doelwit was. U geeft immers aan dat het om sabotage ging en dat ze gewoon zoveel mogelijk mensen wilden doden op een plek waar er op vrijdag altijd veel mensen bijeen kwamen (CGVS, p. 19) – hoewel de aanslag dicht bij uw winkel zou gepleegd zijn, toont u hiermee niet aan dat u persoonlijk geïdoleerd zou geweest zijn.

Naar eigen zeggen leed u persoonlijke schade bij de door u aangehaalde aanslagen; uw winkel en uw wagen zouden erdoor vernield of beschadigd zijn geraakt, waardoor uw werksituatie werd bemoeilijkt (CGVS, p. 9, 19, 21, 22). Hoewel begrip kan opgebracht worden voor het feit dat u door deze incidenten zou zijn benadeeld, houdt een loutere verwijzing naar een bemoeilijkte werksituatie op zich geen verband met de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Wat dit betreft kan in uw geval bovendien gewezen worden op het feit dat u in het verleden reeds heeft bewezen op professioneel vlak voldoende veerkrachtig te zijn om na een tegenslag het hoofd boven water te houden; ter illustratie kan verwezen worden naar de heropening van uw winkel nadat u naar Beiroet was geweest, uw initiatief om een wagen aan te schaffen om er een vriend als taxichauffeur mee te laten werken en uw beslissing om zelf ook als taxichauffeur aan de slag te gaan.

Zoals hierboven aangetoond slaagt u er geenszins in aannemelijk te maken dat u bij de door u vermelde aanslagen in 2014 persoonlijk geïdoleerd werd en kan er bijgevolg geconcludeerd worden dat deze incidenten slechts kaderen in het veralgemeend geweld in Bagdad. Wat betreft dit algemeen geweld in uw stad kan gewezen worden op het volgende. Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda

in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische militieën geleid. De aanwezigheid van deze militieën heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische militieën op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Op basis van bovenstaande elementen blijkt uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u neergelegde documenten, zijnde uw originele identiteitskaart en rijbewijs, waarvan kopieën aan uw dossier werden toegevoegd, veranderen op zich niets aan bovenstaande vaststellingen, daar ze louter betrekking hebben op uw persoonsgegevens.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de grondigheid van het beroep

2.1.1. Inzake de weigering van de vluchtelingenstatus stelt verzoeker:

“Bij beslissing dd° 15 januari 2016 argumenteert de Commissaris – Generaal dat verzoeker niet persoonlijk werd gevisieerd door de aanslagen, hiervoor vernoemd, waarvan hij het slachtoffer werd.

Verzoeker zou slechts toevallig aanwezig geweest zijn in de buurt van de aanslagen.

Dat verzoeker nochtans duidelijk heeft verklaard dat hij werd afgeperst en gevisieerd door Jaesh El Mehdi omdat hij soenniet is.

Dat verzoeker inderdaad behoort tot een bevolkingsgroep die omwille van haar religieuze overtuiging het doelwit is van bedreigingen, afpersingen, ontvoeringen en aanslagen ...

Dat door het CGVS onvoldoende rekening werd gehouden met dit aspect van het asielverhaal van verzoeker.

Dat het CGVS nochtans rekening moet houden met alle elementen van het asielverhaal, temeer daar deze elementen verband houden met de criteria van art. 1 van de Conventie van Genève, nl. gegronde vrees voor vervolging tgv. ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep.

Dat de rechten van verzoeker op een volledige en grondige behandeling van zijn dossier werden geschonden. Dat dit in strijd is met de beginselen van goed bestuur opgelegd aan de administratieve overheden.

ooo

Dat echter uit de elementen die verzoeker heeft aangebracht tijdens het gehoor voor het Commissariaat- generaal duidelijk volgt dat hij bij terugkeer naar Irak een gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van art.1 van de Conventie van Genève.

Verzoeker verwijst naar het gehoorverslag:

blz. 3 er zijn sjitische militieën actief in de wijk El Tobji, waar verzoeker woont

blz. 4 : er zijn problemen tussen soennieten en sjiieten ; er zijn moorden, mensen moeten zich verplaatsen

blz. 4 er zijn valse checkpoints in de buurt; zij ontvoeren en moorden

blz. 9 : “ ik werd bedreigd en daarom Irak verlaten “

blz 18 : “ problemen met Iman El Mahdi. Kwam geld vragen ..., zij zeggen je bent Sunni, je moet geld betalen ...

blz. 18 : ze maken show met hun pistool, ze zeggen, je bent sunni en dan nemen ze wat ze willen ...”

2.1.2. Verzoeker verwijst naar het feit dat hij soenniet is en verwijst aldus naar zijn religie als grond voor vervolging. Uit verzoekers relaas en verklaringen in het verzoekschrift kan echter niet afgeleid worden dat hij omwille van zijn religie een individuele daad van vervolging heeft ondergaan. De evenementen waarvan verzoeker het slachtoffer was (vernietiging winkel ingevolge autobommen), kaderen binnen het algehele conflict in Irak en Bagdad en tonen geen persoonlijke vervolging aan. Evenmin brengt verzoeker informatie bij waaruit blijkt dat hij door het loutere feit soenniet te zijn een gegronde vrees voor vervolging heeft. Hoewel uit de landeninformatie blijkt dat de soennieten in Bagdad problemen kunnen hebben, is het risico niet dermate hoog dat het louter aanhangen van deze religie wijst op een gegronde vrees voor vervolging.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker:

“Er wordt in deze beslissing niet getwijfeld aan de Iraakse nationaliteit van verzoeker, noch aan zijn afkomst uit Bagdad.

Uit lezing van meerdere recentere verslagen over de evolutie van het gewapende conflict in Irak volgt echter dat de algemene toestand in het land verre van veilig is en dat burgers meerdere malen het slachtoffer worden van gewapend militair geweld uitgaande van internationale / nationale strijdkrachten.

In casu is voldaan aan de voorwaarden die door art. 48//4 gesteld worden voor de toekenning van de subsidiaire bescherming.

a. een gewapend conflict

Het bestaan van een nationaal en/of internationaal gewapend conflict in Irak Dit element wordt door het Commissariaat-generaal niet betwist. Er zijn ook regelmatig gewapende conflicten/bomaanslagen in Bagdad-stad.

Er wordt verwezen naar het advies van UNHCR "Position on Returns to Iraq" van oktober 2014, waaruit volgt dat de situatie verslechterde sinds het voorjaar van 2013 en sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. Ook erkent het CGVS dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is. Verder stelt het CGVS dat vooral soennitische burgers een groter risico lopen om slachtoffer te worden.

b. een reëel risico op ernstige schade

Het Commissariaat –generaal neemt wel aan dat de burgers schade kunnen oplopen als gevolg van dit gewapend conflict; mn. de dat zij het slachtoffer kunnen worden van het conflict.

Niettegenstaande de vaststelling dat er voor de burgers een reëel gevaar bestaat om slachtoffer te worden van het gewapend conflict (" het geweld eist maandelijks honderden doden en gewonden ") wordt de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om reden dat – blijkbaar na toepassing van een soort kansberekening op basis van oa. het aantal slachtoffers in verhouding tot de totale bevolking – de grootte van het gebied – wordt geconcludeerd dat er in Bagdad om allerhande aangehaalde redenen, actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld zo hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat men louter door de aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld in artikel 48/4 per 2 c van de vreemdelingenwet.

Verder meent het CGVS uit de omstandigheden dat het openbare leven in Bagdad niet is stil gevallen; dat de stad nog goed functioneert; dat de scholen open zijn; dat de nachtklok werd opgeheven; de verkeerswegen en de luchthaven open zijn; de inwoners Bagdad niet massaal verlaten; IDP's in Bagdad verblijven; de Irakese autoriteiten controle hebben; er diplomatieke vertegenwoordigers en internationale organisaties aanwezig zijn; te mogen afleiden dat de situatie in Bagdad niet van dien aard is dat er voor " elke persoon " een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

Dit betreft een louter subjectieve interpretatie van art. 48/4, die aan de duidelijke wet een opheffende, minstens beperkende voorwaarde voegt waardoor het toepassingsgebied wordt uitgehold en afhankelijk wordt van willekeurige interpretaties. In art. 48/4 wordt niet gesteld dat het reële risico om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, mag genegeerd worden indien het openbare leven (in al de facetten zoals aangehaald door het CGVS) op de plaats waar het geweld zich voordoet blijft functioneren; noch wordt gesteld dat de mate van het willekeurig geweld een bepaalde gradatie moet hebben. Het tegendeel geeft immers aanleiding tot subjectieve en arbitraire toepassingen van de Wet.

De wet stelt enkel dat het moet gaan om een " reëel risico " dit is een " werkelijk bestaand risico " op ernstige schade.

Van zodra het risico bestaat is het reëel. De vaststelling (hoe willekeurig ook) dat het risico eerder beperkt is, maakt dit risico niet minder reëel.

Voor de beoordeling en de inschatting van het risico werden door het Commissariaat-Generaal UNHCR rapporten geconsulteerd.

In het bijgevoegde document dd. 6 oktober 2015 betreffende " de veiligheidssituatie in Bagdad " lezen we in de samenvatting op blz 21 : " ... ondanks de zeer talrijke controleposten van politie, leger en milities maken deze aanslagen (van ISIS – zoals volgt uit de voorgaande alinea) dagelijks slachtoffers onder de burgerbevolking. Het aantal slachtoffers door aanslagen en door andere vormen van geweld bedraagt iedere maand om en bij de 300 doden en 700 gewonden. Dit cijfer blijft sinds 2015 stabiel... De slachtoffers zijn in overgrote meerderheid burgers. ... zij (sjitische milities) gaan hardhandig te werk en er zijn talrijke berichten over arrestaties, mishandelingen en verdwijningen van burgers. Dagelijks worden ook lijken gevonden; Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjitische milities. Deze milities handelen in feite in straffeloosheid en de overheid is niet willens of niet machtig om hen te beteugelen ... Er zijn geen duidelijke geografische verschillen vast te stellen: het geweld treft heel Bagdad en er is geen wijk die gespaard blijft van aanslagen

Deze objectieve verslaggeving heeft het CGVS naast zich neergelegd en toegedekt met de argumentatie dat het openbaar leven in Bagdad gewoon zijn gang gaat ... (sic.) Verzoeker is soenniet. Uit deze verslaggeving volgt dat hij meer risico loopt om slachtoffer te worden."

2.2.2. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een

internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit de informatie zoals toegevoegd aan het administratief dossier (map 'landeninformatie') blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer telt iets meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. In 2015 (tot en met 3 september 2015) vonden er in Bagdad (stad en provincie) 31 aanslagen plaats in vergelijking met 48 aanslagen in 2013 en 59 aanslagen in 2014. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is veranderd. Er vinden minder gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders plaats, doch wel frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS en dat er geen aanwijzingen zijn dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert in Irak, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

Dienaangaande blijkt uit de voormelde landeninformatie dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De scholen zijn open (het schoolbezoek blijft stabiel sinds 2006) en er is gezondheidszorg, al staat deze (zwaar) onder druk. Het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod werd in Bagdad verder opgeheven. Tijdens de ramadan bleven de restaurants 's nachts voor het eerst weer open, de verkeerswegen blijven open, de internationale luchthaven is operationeel en de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen is verzekerd.

De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven bovendien aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde landeninformatie dat er zich ongeveer een half miljoen binnenlandse vluchtelingen bevinden die voor ongeveer de helft in een gastgezin verblijven. De Bagdadis zelf zijn niet massaal gevlucht. Vanuit België is het aantal personen dat vrijwillig terugkeert naar Bagdad bovendien fors gestegen. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij in hun stad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Hoewel de soennieten een groter risico kunnen lopen slachtoffer te worden van het geweld, dient te worden vastgesteld dat het louter feit soenniet te zijn geen reëel risico inhoudt op ernstige schade. Het louter bestaan van een 'risico', zoals aangevoerd door verzoeker, is niet afdoende; dit risico dient afgewogen te worden afgewogen aan andere factoren, zoals hoger vermeld. Verzoeker toont niet aan dat de situatie van de soennieten dermate is dat hij louter door zijn aanwezigheid in Bagdad een reëel risico loopt op ernstige schade.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij verwijst ter terechtzitting naar arrest 165 616 (FR) van 12 april 2016 van de Raad. Het blijkt echter dat arrest 165 616 niet te verzoenen is met het arrest 162 162 (FR) van 16 februari 2016. Arrest 162 162 werd gewezen door drie rechters (waaronder de voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de kamervoorzitter van de vijfde kamer) en baseert zich op dezelfde landeninformatie, *in casu* "COI Focus Irak, De veiligheidssituatie in Bagdad" van het Cedoca van 6 oktober 2015, als deze die werd voorgelegd in het dossier dat aanleiding gaf tot het vernietigingsarrest 165 616. Arrest 165 616 is tevens strijdig met arrest 157 161 (NL) van 26 november 2015, gewezen door drie rechters waaronder de kamervoorzitter van de vierde kamer, en dat ook de voormelde landeninformatie behandelde. Gelet op de arresten 162 162 (FR) en 157 161 (NL) geldt er eenheid van rechtspraak tussen de beide taalrollen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In deze omstandigheden kan de eenmalig afwijkende rechtspraak zoals gesteld in arrest 165 616 niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS